

Postanowienie Sądu z dnia 31 marca 2020 r. – AP/ EFI**(Sprawa T-155/19) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności i odszkodowanie – Służba publiczna – Personel EFI – Przedłożenie przez pracownika rezygnacji ze stanowiska z przyczyn osobistych – Urlop z powodu ciężkiej choroby, która rozpoczęła się przed wybraną przez pracownika datą zakończenia umowy o pracę – Wniosek o wycofanie rezygnacji złożony po wybranej przez pracownika dacie zakończenia umowy o pracę – Odmowa przyjęcia przez EFI złożonego z mocą wsteczną wniosku o wycofanie rezygnacji – Przełożenie daty zakończenia umowy o pracę z uwagi na zwolnienie chorobowe – Możliwość zastosowania art. 33 regulaminu pracowniczego EFI – Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części prawnie oczywiście bezzasadna]

(2020/C 191/18)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* AP (przedstawiciel: adwokat L. Levi.)*Strona pozwana:* Europejski Fundusz Inwestycyjny (przedstawiciele: M. Leander, N. Panayotopoulos i F. Dascalescu, pełnomocnicy, których wspierają adwokaci P.E. Partsch i T. Evans)**Przedmiot**

Skarga na podstawie art. 270 TFUE i art. 50a statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, mająca na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności pism EFI z dnia 30 sierpnia i 3 października 2018 r. oddalających wnioski skarżące z dnia 20 czerwca 2018 r., po drugie, zasądzenie od EFI na rzecz skarżącej świadczeń, o których mowa w art. 33 regulaminu pracowniczego EFI i, po trzecie, uzyskanie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżąca w swej ocenie doznała.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona w części jako oczywiście niedopuszczalna, a w części jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) AP zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 6.5.2019

Postanowienie Sądu z dnia 23 marca 2020 r. – Highgate Capital Management/Komisja**(Sprawa T-280/19) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc państwa – Skarga – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2020/C 191/19)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Highgate Capital Management LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Struys, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck, A. Bouchagiar i K.-Ph. Wojcik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji odrzucającej wniesioną do niej skargę dotyczącą pomocy państwa, która miała zostać w bezprawny sposób przyznana Eurobank Ergasias poprzez sprzedaż Piraeus Bank Bułgaria (sprawa SA.53105); decyzja ta miała zostać zawarta w piśmie DG COMP Komisji z dnia 8 marca 2019 r. oraz w poczynionym w dniu 20 marca 2019 r. publicznym oświadczeniu członka Komisji ds. konkurencji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w sprawie wniosku o dopuszczenie greckiego funduszu stabilności finansowej (Hellenic Financial Stability Fund) do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Highgate Capital Management LLP pokrywa koszty własne, w tym również te związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Grecki fundusz stabilności finansowej (Hellenic Financial Stability Fund) pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019

Postanowienie Sądu z dnia 2 kwietnia 2020 r. – Gerber / Parlament i Rada

(Sprawa T-326/19) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Obszar celny Unii – Rozporządzenie (UE) 2019/474 – Dyrektywa (UE) 2019/475 – Włączenie gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2020/C 191/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tibor Gerber (Campione d'Italia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat N. Amadei)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio i C. Biz, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Lo Monaco i E. Ambrosini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny w zakresie dotyczącym części odnoszącej się do włączenia włoskiej gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano w obszar celny Unii; po drugie oparte na art. 264 TFUE żądanie orzeczenia, że dyrektywa Rady (UE) 2019/475 z dnia 18 lutego 2019 r. zmieniająca dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do włączenia włoskiej gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii i do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2008/118/WE (Dz.U. 2019, L 83, s. 42) nie wywołuje skutków prawnych; po trzecie, oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie zastosowania środków tymczasowych zmierzających do zawieszenia stosowania rozporządzenia 2019/474, dyrektywy 2019/475 oraz wszystkich przepisów wykonawczych do tych aktów.